

Archeologienota Oostakker Wolfputstraat 151

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

23-3-2018

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Oostakker Wolfputstraat 151 (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, 10588,89m² groot, bevindt zich ten noordwesten van de Wolfputstraat te Oostakker en heeft een onregelmatige, noordwest-zuidoost georiënteerde vorm. Het terrein is volledig braakliggend. Langs heen de westelijke grens was tot voor kort een serre, een berging en een woning aanwezig. De serre was te bereiken via een betonnen weg. Deze zaken zijn recent gesloopt en opgebroken. De hoogoven in het noordwesten blijft behouden.

Het plangebied was tussen eind 18de eeuw en midden 20ste eeuw steeds onbebouwd en steeds in gebruik als landbouwgrond. Hoe de site er uitzag voor 1777 is niet gekend. Eind 18de eeuw was net ten oosten en ten westen bebouwing langs heen de Wolfputstraat aanwezig, ook aan de overzijde is dan al bebouwing aanwezig. Tussen het plangebied en de toenmalige dorpskern van Oostakker, zo'n 600m naar het noordwesten, bevonden zich op dat moment landbouwgronden. Het landelijke karakter van de omgeving verdwijnt in het laatste kwart van de 20ste eeuw. In de tweede helft van de 20ste eeuw werden op het westelijke deel van het plangebied een serre en woning gebouwd, die recent zijn gesloopt.

Het plangebied kent een gunstige landschappelijke ligging, op matig droge tot matig natte zandgronden in een eerder vlakke omgeving die op microniveau gekenmerkt wordt door een afwisseling van hogere rugjes en lagere valleitjes. Dergelijke locatie kan in het verleden aantrekkelijk geweest zijn voor menselijke aanwezigheid. De laatste jaren zijn er meerdere archeologische onderzoeken uitgevoerd in Oostakker en in de onmiddellijke nabijheid van het plangebied, die aantonen dat de regio in het verleden meermaals werd gefrequenteerd door de mens. De sites leveren sporen op uit diverse archeologische periodes (finaal neolithicum, metaaltijden, Romeinse periode, middeleeuwen, nieuwe tijden, Wereldoorlogen) die wijzen op zowel menselijke bewoning en begraving als landbouwactiviteiten en ambachten zoals ijzersmeden en houtskoolbranden. Een opgraving uitgevoerd net ten zuiden van het plangebied bracht o.a. meerdere erven uit de volle middeleeuwen aan het licht.

Het westelijke en centrale deel van het terrein worden bebouwd, met losstaande gebouwen aan weerszijden van een nieuw aan te leggen wegenis die aansluit op de Wolfputstraat. In het oostelijke deel wordt een groenzone met vijver ingericht. Er kan van uit gegaan worden dat het volledige terrein onderhevig zal zijn aan werken: het bouwrijp maken van de percelen, het aanleggen van een wegenis en nutsvoorzieningen, het optrekken van gebouwen, het uitgraven van een vijver, het inrichten van tuinen en de groenzone, en allerhande werfverkeer zullen een serieuze impact hebben op de bodem, die nefast kan zijn voor eventueel aanwezige archeologische sporen en sites.

Het proefsleuvenonderzoek bracht twee grachtstructuren aan het licht die wijzen op een landindeling in de late/post middeleeuwen. Andere sporen of vondsten bleken afwezig. Op basis van de resultaten van het vooronderzoek wordt geen verder onderzoek geadviseerd.

Het archeologisch ensemble wordt voorlopig bewaard bij Acke & Bracke Archeologie. Na afronding zal het ensemble definitief bewaard worden, volgens de bepalingen van de Code van Goede Praktijk, bij de initiatiefnemer.